

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ
СТРАЦІ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

„Правда” пише, що серед робітництва зростають впливи правої опозиції. У різних фабриках робітники явно виступають проти політики Сталіна, а в фабриці „Праці” один робітник на мітингу у промові заявив, що план п'ятилітки є утопією. „Правда” скаржиться, що найбільш активні робітники переходять до опозиції.

Позір! Купці, Промисловці, Ремісники! Позір!

Чи Ви вже передплатили одинокий місячник, присвячений справам торгівлі, промислу і ремесла „ДОБРОБУТ“? Вже появилось 4. число! Якщо ні, то пишть на адресу: Львів, Ринок ч. 10, а вишлемо негайно зразкові числа. Ціна примірника 50 сотиків.

ВИБОРИ.

ВИБОРЧИЙ ПОРАДНИК.

Найважливіші постанови виборчої ординації.
(Продовження.)

Право перегляду виборчих списків та виборчі рекаляції і спротиви.

Дня 27. вересня 1930. р. Обоводова виборча комісія викладає списки виборців до прилюдного перегляду.

Арт. 35. 1) Списки виборців викладається до перегляду, рахуючи 28 днів від розписання виборів, на час 14 днів, в урядовому помешканні обоводової виборчої комісії, щоденно протягом 6 годин і то в такім часі, щоби влехшити виборцям перегляд списку.

2) Право перегляду списку виборців дозволяє також кожному робити потрібні нотатки і витяги таким способом, який не був би перешкодою для перегляду списку іншим особам.

3) Урядові години обоводової комісії оголошуються способом уживання у даній місцевості.

4) Найпізніше 42-го дня від розписання виборів кожний громадянин має право внести до обоводової комісії рекаляцію проти пропущення його самого, або когонебудь іншого в списку виборців, як також проти вписання когонебудь неуправненого.

5) Рекаляції вільно згодошувати письменно, або устно до протоколу і вони мають бути скріплені доказами, якщо не відносяться до загально відомих фактів.

6) Безіменних рекаляцій комісія приймати не буде.

Пояснення:

Кожний громадянин має право переглядати виборчі списки і робити собі відписи. Виборчі списки мають бути виложені до перегляду на протязі 14-ох днів. Коли обоводова комісія поступає незгідно з постановами арт. 35, слід внести жалобу до окружної виборчої комісії.

Українські громадяни, замешкалі у воевідствах львівським, тернопільським, станіславським і польським, мають право писати письма до обоводових і окружних комісій в українській мові, а то на основі постанов закону з 31-го липня 1924 р. В. З. Р. П. ч. 73. про державну мову і мову урядування державних і самоуправних адміністративних властей і на основі виконавчого розпорядку ради міністрів до цього закону з дня 24. вересня 1924 р. Українські громадя-

ни замешкалі у воевідствах краківським (Лемківщина) і люблінським (Холмщина, Підляшшя) мусять звертатися до виборчих комісій у польській мові тому, що на тих територіях українська мова не має ніяких прав.

Ось зразок жалоби проти негідного з приписами виложення до перегляду виборчих списків і проти неслезжитого оповіщення про вибори.

До
Окружної Виборчої Комісії
в Золочеві.

Обоводова Виборча Комісія в Лапшині, повіту Бережанського, виложила списки виборців незгідно з постановами арт. 35 виборчої ординації до союму, а саме: про виложення списків виборців не оголошено оповістки, як рівнож не було оповістки про урядові години комісії. Крім цього члени виборчої комісії (тут подати імена і прізвища тих членів виборчої комісії) забороняють робити нотатки і витяги.

Свідки: (тут подати імена і прізвища та точні адреси свідків).

Тому Окружна Виборча Комісія зволить поучити Обоводову Виборчу Комісію про постанови арт. 35 і спонукати, щоби вона і її члени поступали згідно з тими постановами. Лапшині, дня . . . . . 1930 р.

(Слідують підписи і точні адреси виборців.)

Кожний має право жалати від урядуючого члена комісії, щоби прийняв до протоколу його устну рекаляцію, а значить, щоби записав те, що скаже, як рекаляцію. Такий протокол-ре-

Чай марки Бузьок
найсвіжіша мішанка ч. 40.

каляцію має підписати той, що вносить рекаляцію і один член комісії. За неграмотного підписує свідок. Крім підпису мається подати точну адресу. Можна також самому собі написати рекаляцію і вручити членові виборчої комісії за потвердженням відбору, або переслати поштою порученим листом. Але радимо нашим громадянам, звертатися з порадами у всіх рекаляційних справах до українського виборчого комітету, бо тільки тоді є запорука, що рекаляція буде добре написана.

Виборчі рекаляції і спротиви.

Арт. 36. 1) Рекаляцію проти пропущення у списку особи, управненої до вибирання, полагаджує негайно обоводова комісія, видає в цій справі рішення і згідно з ним доповнює список виборців.

2) Якщо зайде цього потреба, тоді обоводова комісія може зажадати від того, що вносить рекаляцію, доповнити предложені докази.

3) Своє рішення доручає обоводова комісія особі пропущеній у списку у спосіб приписання в арт. 37. уст. 2 і одночасно оголошує це оповісткою, вивішеною в помешканні виборчої комісії.

Пояснення:

Кожний виборець має право внести рекаляцію за непоміщені в списку особи. Отже коли хтось у рекаляційному речинні не є присутній на місці, то може прохати іншу особу, щоби вона внесла за нього рекаляцію.

Ось зразок рекаляції виборця проти пропущення його в списку виборців.

До
Обоводової Виборчої Комісії
в . . . . .

Рекаляція.

(Імя і прізвище) . . . . . замешкалий в громаді . . . . . повіту . . . . . просить Комісію помістити його на списку виборців до союму громади . . . . . тому, що прислугує йому право вибирання у цій громаді.

1) Підписаний є громадянином польської держави. Доказує це: долучене свідоцтво приналежности, удостоверений відпис (довод-у особіст-ого), паспорт, військового документу, витягу з книг населення, робітничої книжечки і т. п. (Досить долучити один з тих документів).

2) Підписаний укічив дня 29. серпня ц. р., отже перед днем оголошення виборів, 21 рік життя. Доказує це: долучений витяг з метрики, свідоцтво народження.

3) Підписаний мешкає день перед оголошенням виборів і мешкає далше в громаді . . . . .

Доказ: мелдункова карточка, переслухання свідків . . . . . оboh з . . . . .

4) Підписаний був вправді в 1919 р. караний за . . . . . такий то . . . . . проступок однимісячним арештом, однак кару відбув ще в 1919 р., отже від відбуття кари минуло більше як 3 роки.

Треба було найти нічліг, а не було це легко. На щастя, вусач, що покуривав люльку на порозі кімнати сторожа, запропонував мені свої послуги: що заведе мене до дешевого готелю, де переночую як князь. Ясно, що я згодився з радістю.

Цей вусач робив враження добродушного молодця. По дорозі я довідався, що він називається Рогер, був учителем танців, плавання, фехтування та руханки в сардинській гімназії і що довгий час служив в африканській легії при стрільцях. Цей останній факт відразу рішив про мою симпатію для нього; діти завсіди тягнуть за вояками. Ми попрощалися під воротами готелю стиснувши собі сильно руки, немов би обійуючи, що станемо приятелями.

А тепер, читачу, мушу висповідатися з одної подробиці.

Коли Маціцький опинився в своїй холодній кімнаті сам, перед чужим, загальнодоступним ліжком заїздного дому, його серце не витримало і великий філософ заридав як дитина. Життя почало його лякати; він почував себе супроти нього слабим і безпорадним і плакав ридав.

А серед тих сліз виринули постаті членів його рідні; він побачив опустілу хату, розсіну рідню — тут маму, там тата... Не було вже свого даху над головою! не було родинного огнища! І тоді, забуваючи за власне лихо, весь у думах над родинною бідною, Маціцький зважився на велику та гарну постанову: відбудувати власними силами дім і родинне огнище Ейсетів. А потім, гордий, що найшов у своєму житті таку високу мету, обтер свої сльози, що не зничали мушині та будівничому домашнього огнища і не гаючи ні хвилини, почав читати правильник пана Віота, щоби познайомитися зі своїми новими обов'язками.

(Продовження буде.)

ФЕЯЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 21, ВЕРЕСНЯ 1930.

АЛЬФОНС ДОДЕ.

13)

МАЦІЦЬКИЙ

ПОВІСТЬ.

Страшний дзенькіт заліза прокинув мене з мого ніжного настрою. Передімною виринула якась довга постать з рудими бокобородами, що вийшла нечутно до канцелярії. Це був генеральний наставник.

Він мав нахилених в бік голову, як мученик, і глядів на мене з найсолодшою усмішкою, погріваючи вказкою ключів усякої величини, що висіла на його вказуючій пальці. Його усмішка була би прихилила моє серце для його особи, але його ключі скреготіли так страшно: „дзень! дзень!“, що страх мене взяв.

— Пане наставнику — сказав директор — ось заступник пана Серієра.

Пан Віо вклонився мені і всміхнувся найсолодшою усмішкою в світі. Але його ключі кидалися недоволені і сичали іронічно: „Сміх! Цей смішак сміє заступати Серієра!“

Директор так само добре зрозумів слова ключів, як і я, і додав, зітхаючи:

— Я знаю, що відхід пана Серієра є для нас незвідкованого втратою (тут ключі справді захлипали...), але я певний, що коли пан Віо спеціально заопікується нашим новим учителем і відкрив йому цілі підстави навчання, ладу та дисципліни, що обов'язують у нашому заведенні, тоді ми не відчуємо дуже сильно відсутності пана Серієра.

Пан Віо, все це з приємною усмішкою, відповів мені, що може рахувати на його поміч і що охотно поділиться зі мною своїми радями. Та ключі не були прихильніше настроєні,

якби ви чули як вони хвилювались і клацали зубами: „Слухай смаркачу! це не жарти!“

— Пане Ейсет! можете вже відійти — закінчив директор. — Ще що ніч мусите переночувати в готелі... А завтра, будь ласка, придіть в 8-й год. зранку... До побачення...

І попрощав мене поважним кивом голови.

Пан Віо, все ще солодко — всміхнений, проводив мене до дверей; та заки попрощався, всунув мені в руку малий зшиток.

— Це правильник нашого заведення. Будь ласка, прочитайте і передумайте...

Відчинив двері і зачинив їх за мною, подзвонюючи ключами: „дзень! дзень! дзень!“

Про те, що мені треба посвідити, забули... Я блукав добру хвилину по довгих, темних коридорах, на-омацьки вдовж стін шукаючи дорозги. Сам-там крізь вікноця з ґратами падала смуга місячного світла і помагала мені орієнтуватися. Нарешті серед темряви блиснув ясний пункт і яшов мені назустріч... Я пройшов ще кілька кроків. Світло росло, наближувалося до мене, пройшло мимо, віддалилося і шезло. Виглядало це як візія та хоча яка коротка, я встиг схопити з неї всі подробиці.

Уявіть собі дві жінки, ні, дві тіні... Одна стара, поморщена, зігнута в три погібелі, з окулярищами, що вкривали половину її лиця; друга молода, струнка, трохи видужена, як буває вське марево, зате з чимсь, чого марева не мають: з парюю чорних великих очей, чорненьких-чорнісеньких... Стара несла в руці мідищу ляпику; „чорні очі“ не несли нічого...

Обі тіні пройшли попри мене, мовчки, швидкою ходою, не зазирнувши мене. І дарма, що вже шезли давно, я все ще стояв на цьому-же місці під подвійним враженням чару та жаху.

Я яшов далі, на-омацьки, серце билосся сильно в моїх грудях, бо передімною в померках пано надалі марево з страшною ворожбою в очках, поруч чорних очей...

На підставі повного, підписаний на основі обов'язкових законів не є позбавлений права виборництва.

Тому Обов'язок Виборця Комісія доводить помістити підписаного у списку виборців в громаді.

(Місцевість, дн. 1930 р.)
(Ім'я і прізвище і точна адреса того, що вносить рекламу).

Увага: У зразку поміщено відповідь на всі можливі причини невнесення у список виборців. Якщо той, що вносить рекламу, знає про причину пропущення його у списку, має зазначити в опрокінкути лише ту причину.

НІМЦІ І БЛЮК НАЦ. МЕНШИН.

Нетактовний виступ б. посла Утти.

У пінофіційній польській пресі, а за нею у всіх інших газетах появилася заява б. німецького посла Утти на тему німецьких виборчих планів. М. ін. кажеться там так: німці — мовляв — на терені б. Конгресівки стоять безумовно на ґрунті польської державності і тому „з уваги на випадки, які в останньому часі діються у Східній Галичині (п. Утти каже „Малопольши“ — прим. Ред.) і з уваги на становище, яке представники слов'янських національних меншин займають в останньому соймі“, було би для німців — на думку п. Утти — річю дуже трудною а навіть неможливою приступити до блоку національних меншин“.

Пан Утти, так само як инр. б. нім. посол Віль, задекларував себе вже в мин. соймі, як політичний польонофіл та угодовець. Це його особиста справа та — щонайвище його земляків, — і вона нас ні не пече ні не морозить. Тому й усіх деклараций п. Утти на тему його лояльності і т. д. нас не дивують і — не цікавлять. Але в даному випадку зайшло, здається, велике непорозуміння, яке мусить викликати щонайменше здивування. Бо чи п. Утти говорив про есентуальний блок німецьких партій у Польщі з українським підпіллям та взагалі справниками революційних чи псевдореволюційних актів, чи з українськими політичними партіями? Що спільного має есент. технічний виборчий блок німецьких і українських легальних політичних організацій з революційно-підпольними, самозванцями, анархічними чи просто провокаційними виступами, яких ці українські легальні політичні партії ніколи на свій рахунок не брали й не беруть? Пан Утти начитався видно краківського „Курера“ і краківського окуляри дивиться і на останні випадки в Галичині і на ціле українське життя. Те саме торкається його уваги про тактику української парламентарної репрезентації на терені польського союзу. Пан Утти може з нею не погоджуватися, але якби далося окреслення її як „антидержавної“ є таке банальне, що справді не лишило людини, яка вважає себе — німецьким політиком! Так само можна бути противником блоку національних меншин. І ми нині не є великими прихильниками такого блоку. Але не треба відразу шукати аргументів проти ідеї блоку в мішку поганой дематогії і есентуально-смакційної фразеології, яка п. Утти має — видно — допомогти в його політичній кар'єрі.

ЧИ БУДЕ ПОЛЬСЬКИЙ БЛЮК У СХ. ГАЛИЧИНІ.

У вчорашній „Газ. Пораній“ появилася передова стаття п. н. „Під натиском фактів“, у якій автор палко накликав до створення на терені Сх. Галичини виборчого блоку всіх польських груп і партій, аргументуючи потребу такого однотайного польського виборчого фронту „безпосередньою небезпечкою“, яка бутиме і грозить усім полякам у зв'язку з останніми випадками дійсних чи уявних саботажів. В тому ж самому числі „Газ. Пор.“ на 6. стор. конкретно повідомляється, що вже заплановано на терені Східної Галичини виборчий блок усіх польських партій Центроліву з Строніцтвом Народовим (ендеками). Цей блок ніби обіймає і місто Львів.

Але одночасно „Хвіля“ (теж з дати 20. с. м.) у телефоніграмі з Варшави повідомляє, що у Східній Галичині вправді мала бути створена однотайна польська ліста, однак з огляду на негативне становище соціалістів, а почасті й ендеків польські партії підуть до виборів окремо.

Наші інформації такі: Неофіційні переговори чи радше „манування ґрунту“ щодо спільного виборчого блоку всіх польських партій у Сх. Галичині справді були, велися в різних напрямках і ще не покинулися. Однак ендеки будиме то рішуче відкинули ідею кооперації з синацією, а тих самих засадничих і практичних мотивів, що й на Помор'ю. Головними аргументами ендеків проти всякого блоку (навіть з хадеками), це бажання перевірити фактичний стан своїх впливів. Колиб навіть спеціальні умови цих виборів не дали ендеків великої кількості мандатів — вона думає таки через виборчу акцію скріпити свої впливи у польсько-

Краса притаєна

— в жіночій волоссі. Shampoo Elida відкриває її в цілій повноті. Його делікатна піна повертає волосся природний колір і робить його лискучим і пушистим.

Хто вживає Shampoo Elida чеше волосся легше, а ондуляція тримається значно довше.

ELIDA SHAMPOO

В еміграційних справах

У зв'язку з тим, що Еміграційний Уряд при міністерстві праці й суспільної опіки у Варшаві покликав недавно до життя Еміграційний Синдикат, відбулася з ініціативи експозитури Еміграційного Уряду у Львові в дні 18. п. м. конференція представників усієї львівської преси. На конференції подали представники згаданої експозитури подрібні інформації про характер і програму Еміграційного Синдикату. Про цю переважно справу напишемо ширше в найближчому числі.

му громадянстві. З другого боку санація вважає саме „східні креси“ кернищем своїх мандатів, бо — мовляв — цю кернищу можна тут так поглиблювати в глиб і ширину, як цього не можна напр. на Познанщині. З тих мотивів блок санаційно-ендецький, хоча ідеологічно дуже близький і логічний (антиукраїнські гасла), здається не буде реалізований. Зате більші вгляди все ще має блок центроліву й ендеції, тим більше, що ППС у Сх. Галичині має мінімальні впливи і волила би скріпити у східних воєводствах радше ендецією ніж віддавати монополі санації. В усякому разі — такі є наші інформації — коли навіть не буде ніякого формального порозуміння поміж трьома польськими виборчими суперниками: ББ, центролів і ендеція (халеція не входить у нас в рахунок), то польські листи мають бути у східно-галицьких і волинсько-польських округах складані і зголошувати в той спосіб, щоби допускати в одній окрузі що найвище до двох поль. лист а то й до одної, уможливаючи інших листам стримуватися від конкуренції.

ПЕРЕДВИБОРЧИЙ РУХ НА ВОЛИНІ.

Першою започаткувала виборчу акцію санаційна „Укр. Ніва“. Всі свої сили вона звернула проти УНДО й тих осіб, у яких вбачає кандидатур на майбутніх посадах і сенаторів, виливаючи на них цілі ведра найбільш дурних помыл.

В останніх днях минулого тижня вперше виступили на Волині т. за. ББС (ППС ревоц. фракція), які заповіли на 14. вересня в різних містах маніфестаційне віче „проти зазіхань (закусів) німців і українців“ (так і написано в оголошеннях). Віча перенесені на 21 вересня. Причини, як кажуть, та, що не було кому вічувати й маніфестувати.

Так само відложено на 21. вересня віча й маніфестації проти німців, які заповідено від цілої низки різних організацій. Під афішами, що оголошують про ці віча й маніфестації, бачимо назви урядових корпорацій і установ: духовенства католицького, духовенства українського (?), духовенства православного, жидівського, караїмського, авлаотської ради, різних організацій і... „Рідної Хати“, „Української Ниви“ та укр. санац. кола. Чи ці санаційно-українські організації теж будуть маніфестувати проти „зазіхань українців“, покаже 21. вересня.

Цькування і наклепи.

На маргінесі виступу краківського „Л. Курера“ проти україн. гімназій і вчителів у Дрогобичі

Від одного поважного громадянина з Дрогобича отримуємо слідуючі уваги:

Інформатор краківського „Курера“ з Дрогобича накинувся з зайкою в дописі з дня 8. IX. п. р. на вчителів українців за те, що вони відважились, як державні урядовці, дати свої діти до гімназії „Рідної Школи“. Крім того він не може погодитися з тим, щоб „русини“ могли вчити в польській школі, бо вони, мовляв, деправують польську молодь. На такі нісенітничі не варто відповідати, бо горбатого й могла не привізує, однак при нагоді не шкодить звернути увагу нашому громадянству та й кореспондентові „Курера“, серед яких страшних обставин приходить жити державному урядовцеві, українцеві. На основі закону відносно кожному громадянину посилати свої діти до школи, до якої йому подобається. Так само на основі закону належить кожному урядовцеві зворот оплати за науку його дітей у приватній школі. Здається теж, що це ніяка ласка, але обов'язок держави дати можливість кожному урядовцеві-громадянину розвивати і плекати свою рідну культуру. В Дрогобичі нема державної гімназії з українською мовою навчання, а в держ. гімназії з польською мовою навчання ведеться науку української мови лише в двох перших класах а вже до третього вступ для неї заборонений. Тому українська дитина не має взагалі ніякої змоги вчитися у тій гімназії своєї мови та літератури. Чейже наука української мови в двох годинах тижнево в двох перших класах не може бути аргументом — що „русини“ мають можливість вчитися своїй рідній мові і літератури. Мимоходом кажучи, ціле навчання укр. мови в тих класах є пародією науки, бо лиха нота з тої мови не впливає на вислід класифікації, а крім того на бажання батьків дирекція гімназії може звільнити ученика від науки предмету української мови. З тої причини вчитель цього предмету є безрадний, бо не має в руках ніякої екзакутивної, щоби примусити молодь до солідної науки.

Безличність є теж зкид, що українські вчителі у польських школах „деправують“ польську молодь. Хто як хто, але саме український учитель якнайкраще зв'язується зі свого педагогічного обов'язку, бо йому в голові дати молоді знання предмету а не шовіністичну отруту. Очевидно, що „Куреркові“ було би приємно бачити в польській школі вчителем кожного „русина“, який скривив би душою, змінив свій обряд на латинський та став gente Ruthenus natione Polonus. Такий ренегат молодечої душі вже мабуть не деправував би!...

Вкінці третя провокація в одному короткому дописі. Пише „Куререк“, що українська гімназія в Дрогобичі є гніздом „вивротових антипаньствова“ елементів. Тимчасом правдою є, що дрогобицька українська гімназія може бути

зразом установи, яка дає виключно за науку й освіту, а не політику, а управа школи. П у ш т е л ь с ь к и й с к л а д т а в с я п е д а г о г і ч н а с и с т е м а н е м а ю т ь н і ч о г о с п і л ь н о г о з р і д к и м и о д и н и ц и н н и м и в и б р и к а м и .

Колиб всі польські школи стояли на тому педагогічному рівні, що українська гімназія у Дрогобичі, то і їм і польському народові вийшло би це напевне на добро.

~~~~~

П Я Н І С Т

Тарас Шухевич

приймає зголошення на приватні лекції
524 вул. КРАШЕВСЬКОГО ч. 23. 2—2

~~~~~

ПЕКУЧА СПРАВА.

Про потребу наших церков у Львові.

Загально відомо, що в деяких частинах міста Львова дається сильно відчувати недостатня нашої церкви. До таких частин міста належить розлоге Стрийське передмістя, яке за останніх десять літ розрослося і розбудувалося дуже широко і де маленька церквочка СС. Василіанок, положена при вул. Зиблікевича, отже майже в середмісті, абсолютно не в силі обслужити кількох тисяч вірних греко-кат. обряду, мешканців того передмістя. Те саме треба сказати про ціле Янівське, а ще більше про продовження Личакова: передмістя Пасіки, Яловець і Кривчиці, які розростаються сильно просто на очах і в яких український елемент позбавлений зовсім своєї церкви (великий костел буде будуватися побіч самої Личаківської рогацької).

Та коли на згаданих передмістях потреба нашої церкви є без сумніву велика, то вона просто пекуча в VI. дільниці Львова, де наші люди з таких великих вул. як Сапінги, Кентшинського, Пільної (тепер: „Львовських Дзеді“), Задвір'янської, Листопада й Потоцького з десятками їх поперечок, позбавлені цілковито змоги помолитися у своїй церкві і вислухати раз на тиждень Служби Божої в зрозумілій мові. Це тоді, коли до розпорядимості римо-католицького населення в цій дільниці стоїть аж 6 (словами: шість) костелів!

Наші занедбані в церковно-релігійній дільниці цієї дільниці просто каригідні, коли зважити, що вже давно перед війною придбано гарну площу під будову нашої церкви на розі вулиць Пільної, Білінських і Дунін-Борковських, яку навіть посвячено, при чому на будову тої церкви було зібрано навіть поважнішу суму. Розуміється, що гроші в часі девальюації пропали, але ніяк і нічим не можна оправдати того, що тої акції ніхто не продовжає, хоч від хвилі заложення вугільного каменя під будову тої церкви минуло двадцять літ!

У VI. дільниці Львова потрібні щонайменше дві церкви: одна на згаданій площі, що обслуговуватиме релігійні потреби українського населення тої частини дільниці, яка положена ближче вул. Сапінги, а друга церква повинна би стати при вул. Потоцького (найкраще в безпосередньому сусідстві великого монастиря СС. Василіанок) і обслуговувати населення сусідніх вулиць включно з сумежною Вулькою.

Це піддаємо ласкаво під увагу нашим компетентним церк. кругам, які повинні заініціювати негайно збірку на збудування нашої церкви в першу чергу на розі згаданих трьох вулиць, бо вона там без сумніву найпотрібніша. (Тимчасом можна збудувати есментально навіть дерев'яний барак, тим більше, що дерево тепер дуже дешево...). Сентимент і арозуміння для цієї справи в широких кругах нашого населення у Львові безперечно є, тому слід це використати для довершення давно започаткованого і, на жаль, цілком забутого діла. Сподіємось, що в році ювілею митр. Шептицького, який розтягається і на 1931-ий рік, тисячні маси українського населення, що, замешкують широчезну смугу міста між вулицями Потоцького й Сапінги, дочекаються нарешті здійснення своїх довголітніх мрій: своєї рідної церкви.

Хотіли підпалити личаківський двірець?

Польські газети повідомляють, нібито дня 19. вересня ок. 9. год. веч. був невдалий замах на будинки личаківського заліз. двірця. В згаданій годині почули вибух біля магазину „Певету“. Під дверима магаз. найшли розтріскану фляшку, а полум'я стало вже охоплювати стіну. Поліція і зал. служба кинулися рятувати магазин і повідомили вогневу сторожу. Як сторожа приїхала, найшли другу фляшку з вибуховим матеріалом біля вікна магазину. Поліція веде слідство.

Колегія оборони ув'язнених українських послів.

Дня 19. вересня утворилася колегія оборони ув'язнених українських послів з поміж українських адвокатів. Родини арештованих послів можуть звертатися у справах арештованих тимчасом на адресу: Народня Канцелярія, Львів ул. Костюшка ч. 1. А. з допискою „для Колегії Оборони“.

Ще один б. посол арештований.

У Влацлавку арештували бувш. посла Бемана (ППС). Йому закидають, що ухилився від військ. служби під час війни проти більшовиків.

Справи меншин у Лізі Націй.

Шв. Тел. Аг. повідомляє, що в 6-й політичній комісії нім. дел. Кох-Везер (дем.) говорив про справи нац. меншин, як справу незвичайно важну для європейського мира. Зисував програму дотеперішніх метод охорони меншин, обговорив подробиці справи вношення зажалень і процедури над тими зажаленнями у комісії трьох і заявив, що гол. питанням охорони меншин мусить бути охорона природних прав меншин, рідної мови, культури та релігії. Висловив сподівання, що Ліга свідома знаку часу, створить справедливую охорону меншин. Дел. Альбані предпалав створити постійну менш. комісію. В тій хвилі з причини туку мотору „Цепеліна“ перервали дискусію. Бріан ствердив, що справу меншин обговорили на засіданні Ліги в Мідриді, а заінтересовані держави заявили тоді, що готові щерез розглядати справу. Тоді ухвалили постанову для устійнення нової процедури. Досі проти тієї процедури не зголошено позажних закидів, а меншості дістали гарантію, що їх просьби та жалі розглядатимуть справедливо. Процедуру цю треба піддати відп. пробам а меншини у вл. інтересі повинні зрозуміти, що не повинні посуватися за далеко, бо так Ліга станула би в дразливім положенні супроти суверенности держав. Менш. справ не ялося вихиснувати для небезпечної агітації. Бенеш сказав, що охорону меншин уважле конечною для безпеки мира, однаке предкладає внесення годі розглядати без згоди держав. Найкращим засобом для роз'язки менш. справи є згідна співпраця меншин із більшістю.

Що буде з Паневропою?

З Женеві подають, що на нарадах Ради Союзу Народів дня 17. ц. м. односторонно прийнято проект паневропейської федерації як матеріяла до дальшої праці в окремій комісії, тільки в цьому проекті додано примітку, що до цієї федерації європейських держав можуть належати і неєвропейські держави, тому треба буде змінити назву федерації.

Пожежі.

У зв'язку з пожежами на фільварку Зайдманової в Костельниках (пов. Бучач) поліція арештувала двох місцевих дуговиків: Вас. Кузя та Яд. Барана. При арештованих нібито найшли матеріяли, що доказують їх участь у підпалі. До фільварку біля Відиня (пов. Золочів), як повідомляє „Газ. Пор.“ підійшло вночі шістьох людей. Вартівники стріляли до них, тому вони завернули. Два з них всеж таки вернулися до фільварку а вартівники стріляли знову. Утікаючи відгрозувалися буцімто, що мусять фільварок спалити за 1919 р. У Трибуховій біля Козови (пов. Бережани) згоріла стодала зі збіжжям і стайня козлоніста Спекса. Все те не було обезпечене. У Зубрі (пов. Бучач) двох невідомих людей кинуло через пліт галючі ганчірки намочені в бензині на стирти фільварку ст. Баденія. Вартівники вогонь погасили. За утікаючими підпалачами стріляли безуспішно. В Яремчі вночі на 18. вересня невідомі люди хотіли нібито підпалити досвідну пасіку Малопольського Т-ва Рольніч-ого. Лісничий, що обходив свій ревір, запримітив підпалачів і вони втекли. На місці найшли дві фляшки бензини.

Шофер переїхав 4 дітей.

У п'ятницю вул. Потоцького автом. ч. 9542 їхав Тад. Вебер маг. прав (3. Мая ч. 5) із шофером Вітеком. Біля вул. Содоної перебігла вулицею у віддалі 2 м. дівчинка. Вебер не міг здержати вже авто, тому звернувся на право і вїхав на хідник на четверо малих дітей. Авто відбилосся від муру та поломило болатник. Жертвою катастрофи впали: півпятилітній Збіг. Роговський, його 8-літн. брат Маріян (Потоцького 56), Яд. Ггонська 9 літня та Збіг. Сенкевич 8-літн. Збігн. Роговським заломився череп і він помер по дорозі до шпиталю, його брат потовчений та контужений, Ггонські колеса авто зломали ногу та поранили на всьому тілі. Найлекше ранений у голову Сенкевич. Виновника катастрофи Вебера та шофера Вітека арештували, а ранені діти вивезли до шпиталю.

НАЙНОВІШИЙ ДОБУТОК СВЕРІДАНЬОГО ПРОМИСЛУ ЦЕ
„HELIODONT“
ПАСТА ДО ЗУБІВ, 578 1—4
що своєю якістю перевищує всі подібні вироби.
Жадайте скрізь! Вживайте постійно!

НОВИНКИ

— Робітня футер Юліана Глушевського перенесена на вул. Коперника 16. 2296 38-7

— Телеф. 2-11. Пскова 22 „Власна Хата“
Фотограф Лев Янушевич. 537 106-1

— Пора вже купити оксамитний капелюх у фірми Е. Геперт, Фредри 9.

— З Вищого Музичного Інституту ім. Лисенка подається до загального відома, що 3-річний курс (семинар) педагогічний для підготовки до державного іспиту кандидатів на учителів музики і співу в загальних школах, обійматиме в цій році крім сольспіву і скрипки як головних предметів та фортепіану як побіжного, отсі теоретично-практичні ділянки: На I. році: 1) сольфедж і ритміка, 2) хорові справи, 3) акустика, 4) методика, 5) дидактика, 6) гармонія, 7) історія музики. На II. році: те саме без акустики і надто інструментознавства, контрапункт і форми по 1 годині тижнево. На III. році: те саме, що на II. році, і надто семінар гармонічної і формальної аналізи по 1 год. тижнево. Не зважаючи на таке значне поширення науки у всіх напрямках і подробицях, — оплата за курс виноситиме місячно тільки 45 або 55 золотих, залежно від того, чи елев побирає науку обох головних предметів співу і скрипки, чи тільки одного з них. Зголошення приймається найдальше до 1. жовтня, щоби з початком року устійнити догідний розклад годин. При цій нагоді пригадується, що конференцію управителів і годов виділу, філій Музичних Інститутів назначено на 28. вересня в год. 11. рано. З уваги на велике число важких організаційних і шкільних справ проситись всіх точно явитися. Дирекція В. Муз. Інституту у Львові.

— „Саботаж“ на Левандівці. Вчорашня польська преса трубіла про пожежу в будинку „Т. Ш. Л.“ на Левандівці, яку буцімто спричинили українські „саботажисти“ з „УВО“. Сьогодні з Левандівки повідомляють, що в цьому будинку вибух вогонь через необережність робітників поляків, які в домі працювали та що згоріло тільки дві дошки. Всеж вранці на вулицях Левандівки розіпили польські ендеки відозви, щоби бойкотувати українську кооперативу, а вечером „патріотична молоджь“ здемонструвала дім української захоронки, школу, кооперативу і помешкання вчителів Б. Малика.

— „Саботажисти“ в Делятині. У Делятині невідома рука замазала вивіску польського „Звйонзку Штелецького“ та прибила на мурах відозву УВО. Поліція тепер переводить ревізії у членів „Просвіти“ та у персоналу українських кооператив, між іншим поліція підозріває, що винен у цьому кооператор Ярослав Коланковський та не дає йому спокою.

— Пересторога. Управі Українського Т-ва Допомоги Емігрантам з В. України у Львові стало відомо, що якийсь панок, який називає себе Борисом Браницьким, ніби-то сином буашого російського посла, знову ходить по людях, збирає гроші і, називаючи себе українським емігрантом, таєрдить, що від нашого Т-ва дістає допомогу, що скінчив духовний семінар у Львові і т. п. нісенітщини. Управа Т-ва попереджує громадянство, що вона згаданого панка за українського емігранта не вважає і його не знає. Просимо замість безпосередніх допомог давати датки Т-ву, яке опікується кількома дітьми шкільного віку, між якими є один учень 8-ої кл. гімназії, що не має ніяких засобів до існування. Управа Т-ва просить усіх прохачів спрямовувати на адресу: Львів, Руська 3/III.

— Наслідки нуджи села. Рідкий випадок трапився у селі Утіховичах, п. Перемишляни. Середньо заможний господар І. Б. грохи задовжився. В понеділок 15. ц. м. виїхав до Перемишля, щоби позичити грошей та відіпхати менші довжки. А що грошей не міг дістати — тож за останній гріш „заліз хробака“. Коли дома жінка не похвалила його поступку — приїс з ліса (де мав заховавну) рушницю — щоби застрілити жінку. Жінка однак — прочуваючи лихо — утікла до доньки, а Іван положилося на діжку — та замість переспатись, застрілявся.

— Небезпечні шапки. Учень гімназії Андрій Драга, їдучи зі Львова до дому залізничним шляхом Львів-Станиславів мав ученицьку шапку-мазепинку, яку люблять наші хлопці носити. На стації Старе Село на нього напав поляк Адольф Груби і в брутальний спосіб стягнув з учня шапку та забрав її зі собою мовляв тут

Одинока українська кімната до снідань,
гортюля делікатесів і реставрація

„ГОВЕРЛЯ“

у Львові, вул. Руська 16, тел. 75 92, поручає
снідання, обіди і вечері по приступних цінах. — Пиво пиль-
ненське, жовтецьке, вина, меді і лікери. 471 3-3

ОПЕРАТОР

2387 33-7

Д-р Д. Сассовер
Львів, вул. Коллонтая ч. 7. Тел. 38-51
ХІРУРГІЧНІ НЕДУГИ. ЛІЧЕННЯ ЖИЛЯКІВ.

не Україна і не маєш права носити мазепинки, тільки „рогатику“. Той сам Адольф Гроби стигнув мазепинку із голови Семена Дякова та із Богдана Коржа, з Миколи Левицького та Андрія Гулея. Поліція, повідомлена про це, не зробила з цього ніякого ажиту.

— Цікавий процес у Перемишлі. В селі Княжцях, пов. Перемишль, свого часу пропав без сліду старший віком господар Осип Шаль. Тому, що жінка Осипа Шалі Тереса і їхній син Станіслав жили з пропавшим Осипом у незгоді, зпадо підозріння, що це вони вбили Шалю, тому сина арештовано. Станіслав Шаль відразу признався, що він убив батька і 2. червня проти нього відбулась розправа. Обвинувачений зізнавався, що батько бив його і він у власній обороні вдарив батька сокирою по голові і вбив його мимохіть. Але коли суд не повірив, що обвинувачений вбив батька, обороняючи себе, Станіслав, побоюючись великої кари нагло змінив свої зізнання і почав твердити, що його батька вбив не він, але його мати та що вона намовила його взяти вину на себе, зізнавати, що батько вбитий випадково без злої воли, а за ті зізнання мати обіцяла синові кілька моргів поля. Син зразу згодився взяти вину на себе, маючи надію, що розправа скінчиться так, що його звільнять, але почувши небезпеку високої кари, син подумав, що воля і життя миліші як мати та морги поля і розкрив карти. Розправа звернулася тепер проти Тереси Шаль, яка знов зізнає, що вона взагалі не знає, хто вбив її чоловіка і ці зізнання сина неправдиві. Тепер суд не знає хто справді винен, тому розправу перервано і розпочато слідство наново.

— З життя Закарпатської України. У селі Вмні Верещки дня 14. ц. м. відбулося величаве позачення українського „Народнього Дому“. На свято прибули великі маси селянства й інтелігенції з околиць, як також представник „Проміснї“ Волошин з Ужгорода, д-р М. Брашайко, проф. гімна. д-р Панькевич та багато інших діячів Закарпаття. Свято було великою маніфестацією зросту українського руху на Закарпатській Україні.

— Син Теодора Герцля застрілювався. Творець та ідеолог сїоністичного руху д-р Теодор Герцль мав одного сина Ганса, котрий, як це писалось, покинув віру свого батька і при-

няв християнську релігію. Дня 17. ц. м. цей син Герцля застрілювався в Парижі. Причина невідомо, але є загальне переконання, що він, як син великого жидівського діяча, перейшовши на католицизм полав у душевний роздор, в конфлікт з оточенням, пробував навіть вернути до віри батьків, а вкінці зломаний душевною боротьбою — застрілювався. Колись батько покладав на нього великі надії, як на піоніра сїоністичного руху.

— Вбивство комуніста в Парижі. В однім готелі в Парижі мешкав 25-літній поляк комуніст Чарнецький, горожанин СРСР. На днях до цього готелю прийшли два російські емігранти і застрілили Чарнецького в його кімнаті. Одного з убивників арештовано, а саме 6. російського старшину Яцкевича. Причина вбивства ще не висліджена, але париська преса подає здогад, начебто Чарнецького вбито тому, що він був агентом ДПУ та шпїонував між російською еміграцією.

— Справлення помилок. У вчорашньому числі „Діла“ зайшло кілька помилок у замітці „З театру“. Так початок другого відступу має виглядати ось-як: „Не помогла виставі (не виставі!) й обсяга головних партій такими виконавцями, як... Балетна пантоміна називається не „До паки“, а „До атаки“.

З театру.

ТЕАТР „РІЖНОРОДНОСТЕЙ“: „ХОРОБРИЙ ВОЯК ШВЕЙК“, сценічна перерібка з повісті Гашека.

Швейк у сценічній перерібці йшов у Львові майже півтора місяця і мав чималий успіх. Досі ще живемо сильними враженнями останньої вїни, з її чисто-австрійської доби, і коли довго всміхалися добряче до неї, нині так-же навчилися вже сміятися з неї. Все це робить „історична перспектива“.

Сміх Гашека, втілений у постать Швейка, приваблює як сороміцький дотеп і розбурхоє як диточа наївність. Він є сполукою ще й інших елементів, які нелегко розложити поодинокі, так само, як важко це зробити з гумором Дон-Кіхота або Тіль-Айленшпігеля. За кожним разом. Коли маємо перед собою живу постать надихану уявою великого письменника, кожний із нас наводить інші риси її характеристики.

Після Швейка-мелянхоліка, в інтерпретації дир. Чарновського, побачили ми вчора інший тип: широко-розсміяне обличчя, безжурне, що висловлює не резигнацію, а насолоду життям, без огляду на те, яке це життя. Ця друга креація йде більше по лінії ідеї Гашека, що заражує нас

Що таке „Тогаль“?

Таблетки Тогаль є успішним середником проти ревматизму, подагри, гриппу, нервових болів і болів голови, мігрени і простуди.

Не робить собі шкоди, вживаючи інших безвартісних середників. Досі 6000 лікарів потверджують потаріально користь діляння Тогалю. Дістати можна у всіх аптек. 1924 Ч. реєстру 1363. — Ціна 2 золоті. 15-32

своїм шибеничим гумором і вчить сміятися, навіть в обличчі таких святощів, як авторитет, або кара смерті. Зі сцени у Львові, здається, вперше від часу, як існує тут якийнебудь театр, упали на голову аудиторії деякі „міснї“, цензурні слова, без яких, зрештою, ніяка воляська дискусія неможлива.

Вся пєса збудована на інакшій основі, як та вистава, яку ми бачили у „Великій Театрі“: вона більше барвиста, більше соняшна, з ширшим розмахом. Швейка в інтерпретації М. Зічча можна би слухати мабуть до ранку, так само, як слухають його всі ті, що кричать на нього з його балакуєць. П-ні Добжанська, Жичковська, Палівцова попросту капітальні. Всі ролі назгал, дуже добре розділені і акція пливе жвавою ходою. (м. р.)

З судової салі.

Процес за вбивство в Бережанах.

Перед судом присяглих у Бережанах стаула Анна Палац, Іван, Маріяна і Анеля Маслянки, селяни з Конох, обвинувачені, що дня 10. січня ц. р. вбили Севастіана Паяца, чоловіка та вітчима. По тридневній розправі вночі дня 18. ц. м. присягли 12 голосами заперечили злочин душегубства § 134 к. з. а uznали Анну Паяц і Івана Маслянку винними злочину вбивства і § 140 к. з. та заперечили вину шоло Маріяни й Анелі Маслянок. На основі цього вердикту, трибунал, в складі предсідника радника Дисевича і р. Гартліба і Гірша, засудив Анну Паяц на 5 літ в'язниці, Івана Маслянку на 4 роки в'язниці, а Анелю і Маріянку Маслянок увільнив від вини і кари. Обвинувачував прок. Шафран, бороили д-р Шисель, д-р Західний і д-р Лев Ганкевич зі Львова.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 20. вересня ц. м. масло експортне 4:10 зол.; десертне 4:0 зол.; літра милова 25 сотників; літра сметани 1:40 зол.; копа вєш 8:30 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Субота, 20. вересня год. 7:30 „Ріголетто“ Верді.
Неділя, 21. вересня год. 3:30 „Травіта“.

Неділя, 21. вересня год. 7:30 ввечері „Дротар“ Легара.

Малий Міський Театр:
Субота, 20 вересня год. 7:30 ввечері „Пана Кавалер“.
Неділя, 21. вересня год. 7:30 ввечері „Пана Кавалер“.

Театр „Ріжнородностей“ (в Народнім Домі):
Субота, 20. вересня год. 7:30 ввечері „Хоробрий воїн Швейк“.

Неділя, 21. вересня год. 7:30 ввечері „Хоробрий воїн Швейк“.

Кіна.

АПОЛЬО: Парада любови і звукові докати.
КАСІНО: Штабскапітан Губанев.
КОЛЬОСЕН: Нехилине.
КОПЕРНИК: Звукова фільма „Летун“.
ЛЕВ: Звукова фільма „Ріо-Ріта“.
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма „Летун“.

ОЗЯ: Нічна вартя.
ПІЛІС: Звукова фільма „Поганин“.
ПІЛІ: Житий труп.
ПІСЯЖ: Чортівські кітї.
ПРОМІНЬ: Божеська жінка.
ХИМЕРА: Анні шукає чоловіка.
СТИЛЕВ: На провесні та Ольга Чезова.
ФІАТОМОРГАН: Заборонений онов.

УПІХА: Забуті лиця. Любов у природі.

Програма радіо.

Неділя 21. IX. 1930.

Варшава (1411,7) 10:15 Богослуження.
Гельсінґфорс (221,4) 13:30 Популярний концерт. Лондон (356,3) 16:30 Концерт. Берлін (419) 9:05 Релігійний концерт. Харків (425) 19:00 Концерт. Стокгольм (435,8) 15:00 Військова музика. Рим (441,2) 13:30 Радіоквінтет. Прага (456,2) 11:00 Трансмисія з Подєбрад. Відень (516,3) 11:05 Концерт. Будапешт (550,5) 16:00 Мадерські пісні. Ленінград (1000) 16:00 Музика. Париж (1724,1) 19:30 Релігійна музика.

Понеділок 22. IX. 1930.

Варшава (1411,7) 12:10 Грамофонові п'ятні. Гельсінґфорс (221,4) 19:30 Спів Едї Кіандер. Берлін (419) 17:30 Концерт. Ракте читав свої твори. Харків (425) 19:00 Концерт. Рим (441,2) 17:00 Опера музика. Прага (457,2) 12:20 Концерт. Відень (516,3) 12:00 Капелла Віттерніца. Рига (324,5) 16:00 Твори Брамса. Будапешт (550,5) 20:15 Норвежський вечір. Ленінград (1000) 17:30 Твори молодих музикантів. Париж (1724,1) 16:45 Оркестра Льокателлі.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Надзвичайні Загальні Збори кооп. „Доля“ у Львові відбудуться дня 1. жовтня 1930 р. в год. 5 понод. в льо-

каві при вул. Домініканській ч. 11/1. На порядку деннім зміна статуту.

Кооператива Український Театр у Львові, Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станіславові.

Станіславів:
20. IX Циганка Ала.
21. IX. Популярна вистава „Мартин Борула“, початок в год. 3. понод.
21. IX. Гетьман Дорошенко.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

„ЗНАННЯ“. Однорічний систематичний курс, а підготовкою до іспиту зрілости в українських гімназіях розпочинається у найближчих днях під проводом професорів-спеціалістів при Театинській вул. ч. 10. — Зголошення в канцелярії від 4-6 понод. 563 2-2

SCHWEIDHOFFER — HOFMANN Фортєп'яни — П'яніна — Гармонії поручає виключно заступство: „Моніушко“ Зіморонича 10. Ціни і умови дуже приступні. 465 3-3

МОНІУШКО Зіморонича 10 поручає вживанні фортєп'яни в різних цінах на догідні сплати. 483 3-3

П'ЯНІСТКА Галя Левицька, вул. Пискова 42, партер, понеділок і четвер 3-5 год. 502 4-3

ТОЛОЧУ ДЕСЕНІ на оксамітах і на паюшених плахах навіть старі, знищені; відсиджую, чищу, переробляю. Волянська, Львів, Соборського 12, тел. 17-04. 232а 12-7

Ф УТРА — оказійно продає і приймає в коміс. „Universum“, Пасаж Миколая. Львів. 313 13-15

Ф ОРТЕП'ЯНИ, п'яніна, фісгармонії, нові, вживані, красні, заграйчані, куку, випоничає, міляє, продає, договорицїєні сплати існуючий 31 літ „Дім Шопєла“, Львів, Сінєстуська 11. Український персонал. 434 7-10

9.000 зол. (не дев'ятьсот) а вже щонайменше 6.000 має мати спільний для заснування технічної краніни у Львові. Записи. М.С.ХІД 3.000 Нові офєрти до Діла під

К ІМНАТА вигідно мебєльована, при трамвалі, від 1. жовтня до виїзду найкраще двоє панночкам. Тарнаського 7 І. поз. праворуч, між 3-6 понод. 579 1-3

П РИСТІННИЙ, молодий коопієнт оженитися з панною з міком. Зголошення слати до Адміністрації „Діла“ під „Життя“. 576

А ДВОКАТ КЛЯФТЕН, Мости Великі, пошукує негайно або пізніше рутинного коопієнта з провінціальною практикою, який може самостійно працювати. Зголошення з поданням умови. Неузгаляєні без відповіді. 560 2-3

З ЕМЛЕМІР асистент з практикою, шукає заняття — Банжачі інформації: Теодор Сивак, Львів, Мурарська ч. 22. 559 2-2

ФУТРА виконус **ЕВГЕН ГОВИКОВИЧ** робітня футер **ФУТРА**
Львів, вул. ЛІНДОГО ч. 3 (бічна вул. Коперника).

як при випаданню волосся
і лисині відростає волосся!

Певани є однією, що „Поліве лічення волосся Silvikrin-ом“ не можна нічим ліпшим замінити. Silvikrin має свої складові, що відновлюють волосся і в них є чимало сірки. Сірка діє на дуже додатно на продукцію сілки на шкіру голови, відновлює волосся від усіх недуг і для волососни набувають поживу, потрібну до росту.

Пан А. К.: Насловлюю вам свою подяку за такий успішний спосіб, яким є Silvikrin. Як видно з залучених знімків, успіх його також чималий.

Fr. für Otto Sittesheim

НОЧТА:

473